

produktion, at vi ikke kan komme af med den til store Priser.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), vilde have Fradraget sat til 4,000 Kr., men det sidste Tusind Kroner er jo ikke noget, der er særligt for det mindre Landbrug, det gælder for alle. I hvert Fald har jeg forstaaet det saaledes, at enhver, der leverer 2 Svin, faar et Fradrag af 1,000 Kr., hvilket altsaa svarer til en Levering af 6 Tdr. Jeg maa hævde, at det ærede Medlem ikke har Ret i, at Regeringens Forslag byder det mindre Landbrug bedre Vilkaar, end Landboforeningernes Forslag gør. Naar Landboforeningernes Forslag byder et Fradrag af 15 Tdr. plus Saasød — og det gælder jo alle — spiller det ganske vist en Rolle, hvor stort det enkelte Husmandsbrug er, men der er jo her Tale om en ganske minimal Forskel, og det ærede Medlem kan ikke benægte, at de smaa Landbrug, der skal levere under 15 Tdr., faar en Fordel ifølge dette Forslag. Skal de f. Eks. levere 5 Tdr., kan de alligevel faa 15 Tdr., altsaa 10 Tdr. mere, end de har leveret til Statslagrene; det er netop i Modsætning til Lovforslaget. Naar jeg har nævnt, at Lovforslaget synes at være blevet til paa Sjællands bedste Jord, har jeg kun anvendt det ærede Medlems egne Ord. Det ærede Medlem vil vel ikke fragaa, at han har sagt, at hans Kommune er noget af Sjællands bedste Jord. Den staaar gennemsnitlig til 500 Kr., og hvis man kunde gaa ud fra, at Landets bedste Jord ikke behøvede at staa til mere end 500 Kr.s Jordværdi, saaledes at Jord med ringe Ydeevne sattes i Forhold dertil, vilde der ikke gaa noget i Stykker ved dette Lovforslags Gennemførelse, det skal jeg gerne indrømme, men saaledes er Forholdet ikke, thi saa vilde vi faa alt for lidt Korn, maaske ikke mere end 3 Millioner Tdr. Hvorfra det ærede Medlem har den Statistik, han fremførte om Forholdet mellem Jordværdien og Avlen, ved jeg ikke, men i hvert Fald tror jeg sikkert, det er en Fejltagelse, hvis han mener, der foreligger nogen Statistik over, hvad de endelige Fradrag ved forrige Aars Ligning har udgjort for Kær, Moser og Heder. Man kan have en Beregning over, hvad Kærjorder, Engjorder og Heder er ansatte til, men det siger ikke noget som helst om, hvad Pris der er blevet sat for disse Arealer, og hvor store Arealer der er blevet fradraget; det ved man ikke noget statistisk om.

I Modsætning til det ærede Medlem maa jeg paastaa, at der er det gode ved Landboforeningernes Forslag — det har alle erkendt, der har udtalt sig om de for-

skellige Forhold —, at det giver Sikkerhed for, at Staten faar sit; det er det eneste Forslag af dem, der har været fremme, der giver en saadan Sikkerhed. Det ærede Medlem bliver fremdeles ved at tale om en Vurdering i Juni og Begyndelsen af Juli, men det ærede Medlem ved jo meget vel, at der i Lovforslaget staaar, at Vurderingen skal foregaa meget nær mod Høsten, i sidste Halvdel af Juli, og da er det min Tro, at man ganske anderledes vil kunne træffe det rette Forhold ved en Vurdering af Markerne, idet man saa kan træffe et ligeligt Forhold. Det gælder ikke om at træffe det absolut rigtige, thi det gør ikke noget, om der helt igennem bliver regnet en 2—3 Fold forkert, naar det sker for alle Markerne; det er jo i Forvejen fastsat, hvad den enkelte Kommune skal levere til Samfundets Behov; Grundlaget, der skal lignedes paa, bliver ensartet.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at hvor man har saadanne Forhold som dem, der findes i hans Kommune, hvor Sjællands bedste Jord staaar til 500 Kr.s Jordværdi pr. Td. Land, der er der absolut ikke Tale om nogen Katastrofe, men paa de lette Jorder, der ogsaa staaar til 500 Kr.s Jordværdi, men som kun giver halvt saa mange Fold og har det store Husdyrhold, for at der kan blive Gødning til de magre Marker, dør det en Katastrofe, thi der tvinges man til en Reduktion af Kvægbesætningerne, en stærk Reduktion oven i Købet. Og saa er det, jeg har sagt, at en Nedgang i vort Kvæghold, navnlig af Koantallet, vil betyde saa uendelig meget mere end samtlige „Gaardslagteres“ Anstrengelser.

Jeg maa hævde Rigtigheden af min Paastand om, at de store, kvægløse Brug, som jo mest findes i de gode Egne, og hvor de besaar ca. 60 pCt. af Arealet med Korn, sammenlignet med de Brug, der har store Besætninger og driver dyrisk Produktion som hidtil, og som maaske kun besaar godt 30 pCt. af deres Areal, vil blive begunstiget, naar de af deres Jordværdi kun skal yde det samme som de sidstnævnte. Den første Slags Ejendomme kommer jo til at aflevere en langt mindre Procentdel af Avlen end den sidste Slags, og de sidste trænger jo haardt til at beholde det mest mulige af deres Korn, medens de første vil sælge deres Korn alligevel.

Endelig skal jeg med Hensyn til det Udtryk, jeg har brugt om Landboforeningerne, at de var Landbrugets Erhvervsrepræsentation, sige, at Landboforeningerne omfatter jo Landbrug af alle Størrelser, og hvad det foreliggende Tilfælde angaar